

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 mai 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Plân. Ier. 3:22-25**: *„Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credincioșia Ta este atât de mare! – «Domnul este partea mea de moștenire», zice sufletul meu; de aceea nădăjduiesc în El. Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută”.*

Mulțumiri Domnului Dumnezeu celui viu pentru harul și credincioșia Lui! Cine crede acum Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima lui, acela i se va descoperi prin Duhul Sfânt. Apostolul Pavel a scris: *„omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu; acestea trebuiesc judecate duhovnicește”* (1 Cor. 2:14). De asemenea, Domnul nostru a spus: *„cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață”* (Ioan 6:63). Nu poți încerca să te apropii de Dumnezeu și Cuvântul Său cu înțelepciune omenească, ci aceasta este posibil doar prin descoperirea Duhului Sfânt.

Dragi frați și surori, dragi prieteni, ce har minunat că noi ne putem aduna aici din toate popoarele, limbile și națiunile ca să ascultăm Cuvântul Domnului. Dacă Dumnezeu nu ne-ar fi dăruit această clădire și dacă Domnul n-ar fi spus: *„Slujitorul Meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o. Zidiți pe ea căci vor veni mulți din toate țările ca să asculte Cuvântul Domnului”*, atunci ce ar fi fost?

Doar pe scurt. Eu am citit această mică broșură cu titlul *„William Branham, un bărbat trimis de Dumnezeu”* scrisă de Gordon Lindsay în anul 1953, tradusă și publicată de fratele Albert Goetz, în Hamburg. Eu am citit această carte, și de aici s-a născut dorința ca să-l aud și să-l cunosc pe acest bărbat al lui Dumnezeu. În această carte poți citi câteva trăiri ale bărbatului lui Dumnezeu și ceea ce s-a întâmplat în 7 mai 1946. Îngerul Domnului a venit în acea încăpere în care era fratele Branham, și el s-a speriat. Lumina supranaturală a venit în

încăperea în care era și Îngerul Domnului a pășit din acea lumină. Fratele Branham avea Biblia deschisă pe genunchi și citea. El s-a ridicat, iar Îngerul Domnului i-a spus: „Nu te teme! Eu am fost trimis din prezența lui Dumnezeu ca să-ți dau însărcinarea pe care Dumnezeu a hotărât-o pentru tine”. Lui i-au fost spuse toate detaliile care aveau să se întâmple în slujba lui. În comparație cu Moise, în 7 mai 1946, Îngerul Domnului i-a spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție îți vor fi date două semne. Primul: cu mâna ta stângă vei lua mâna dreaptă a pacientului din rândul de rugăciune. Dacă pacientul va avea cancer sau o tumoare acesta va fi vizibil pe dosul mâinii tale. Tu spune-i pacientului să nu-și închidă ochii, ci în timpul rugăciunii să-și țină ochii deschiși, pentru că în momentul când are loc vindecarea de cancer sau tumoare, semnul va dispărea de pe mâna ta”. Așa s-a întâmplat de fiecare dată.

Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu. Gordon Lindsay a fost căsătorit cu o nemțoaică, născută Schimpf. Eu i-am cunoscut pe amândoi și am vorbit cu ei. Ei au putut să relateze exact ceea ce s-a întâmplat în perioada anilor 1947-1949.

Apoi Îngerul Domnului i-a zis: „al doilea semn care îți va fi dăruit este că îți vor fi descoperite detalii din viețile acelor care vin în rândul de rugăciune, și credința lor pentru vindecare va fi întărită prin aceasta”. Fratele Branham a văzut vedenii cu ochii deschiși, a putut vedea cine sunt pacienții care stăteau în fața lui, unde locuiesc, ce au făcut, de unde au venit. Chiar și unui cuplu din Elveția care aveau o fetiță născută oarbă le-a fost spus totul. Opt mii de oameni au fost adunați acolo și au văzut cum a fost rezolvat caz după caz și oamenii au fost vindecați. Eu m-am întrebat: „Oare ce se întâmplă aici?”. Dumnezeu mi-a dăruit harul ca din prima zi, din prima adunare să am respect față de ceea ce făcea Dumnezeu într-un mod supranatural, și astfel timp de zece ani am fost într-o strânsă legătură cu slujba fratelui Branham. Pentru mine este o dorință mare să le arăt fraților toate predicile pe care fratele Branham le-a ținut începând din anul 1958 și care mi-au fost trimise în Germania. Prin harul lui Dumnezeu am crescut sub și prin slujba aceasta. Prin Duhul Sfânt am fost introdus în întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, în tot ce a fost dăruit

acestui bărbat al lui Dumnezeu și în esența mesajului lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său, să nu scoatem nimic din context.

Chiar și astăzi în mijlocul nostru este un frate care a spus: „eu nu aparțin direcției branhamiste de care aparțineți voi. Ci eu aparțin altei direcții”. Toți s-o știe, noi nu aparținem vreunei direcții branhamiste sau o direcție a lui Frank sau Pavel. Ci prin harul lui Dumnezeu ne-a fost arătată calea lui Dumnezeu și noi îl urmăm pe Domnul Isus Hristos și Lui Îi aparținem. Fratele Branham n-a zis niciodată : „Cine mă urmează pe mine”. Dar Domnul a spus: „*cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*” (Ioan 8:12). Noi nu vestim mesajul fratelui Branham, ci noi vestim mesajul lui Dumnezeu, al Cuvântului descoperit. Dumnezeu l-a putut folosi pe fratele Branham în generația noastră așa cum l-a folosit în trecut pe Pavel. Amândoi au avut o trimitere directă. Domnul i-a spus lui: „*Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit, ca să le deschizi ochii prin vestirea adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu*” (Fapte 26). Prin această vestire ochii oamenilor vor fi deschiși. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima că noi am putut asculta acum ultima chemare și putem trăi încheierea lucrării lui Dumnezeu în Biserica lui Dumnezeu.

Probabil doar la răpire se va descoperi că s-a meritat să fi venit la adunări ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți care sunt în legătură directă să fie binecuvântați, toți aceia care ascultă și au parte de această vestire, au parte de ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu nouă. Niciodată în trecut întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru n-a fost descoperit și vestit într-un mod atât de desăvârșit și într-o lumină dumnezeiască atât de minunată. Prin harul lui Dumnezeu noi am fost introduși în tot Adevărul, și acest Adevăr ne-a eliberat. Aceasta trebuie să devină o realitate dumnezeiască în viețile noastre.

De asemenea dorim să accentuăm că Dumnezeu n-are nimic de a face cu minciuna. Cuvântul este Sămânța originală. Toate răstălmăcirile sunt semințe false, toate explicațiile sunt semințe false. Adevărata Mireasă a Mielului va asculta doar Cuvântul adevărat și nu va accepta nici o singură răstălmăcire. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El S-a îngrijit ca după ce fratele Branham a fost luat

Acasă, mesajul, predicile să fie aduse în mijlocul poporului. Din când în când am spus-o: în 11 aprilie 1966 în acea duminică de paști, frații au așteptat învierea prorocului. Chiar când a venit mass-media și l-a întrebat pe un frate de acolo, el a zis: „Acum sunt Paștele. Oare de ce să n-aibă loc acum învierea prorocului?”. După aceea timp de două ore au cântat doar cântarea „numai să crezi, numai să crezi”. Eu doar am plâns. Am spus-o aici de câteva ori, în toată viața mea eu n-am plâns atât de tare și de mult cât am plâns în acea zi când a fost înmormântat fratele Branham. Eu am vorbit cu Dumnezeu, eram rupt, zdrobit în interiorul meu și plângând l-am spus Domnului Dumnezeului meu: „Cum poate fi desăvârșită Mireasa fără această slujbă”? A fost cea mai tristă zi pe care am avut-o până atunci. Dar în aceeași zi, după înmormântare, când m-am întors în hotel o voce a vorbit în inima mea: „Acum a sosit timpul tău, ca să mergi din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul lui Dumnezeu și să împarți hrana”. De data aceasta n-a fost o voce pe care s-o aud cu urechile mele. O pace adâncă și o bucurie, un absolut a fost deodată în inima mea. Iar eu i-am putut strânge pe frați și să-i rog ca toate predicile care sunt înregistrate pe benzile de magnetofon să fie traduse și tipărite și în alte limbi.

Aceasta o spun în prezența Dumnezeului atotputernic. Dacă n-ar fi existat acea însărcinare din 11-13 aprilie 1966 nimeni n-ar fi aflat despre mesajul acesta minunat. Dar Dumnezeu a condus totul în acest mod ca eu să-l văd pe fratele Branham când a fost luat în slavă. Eu am avut o legătură cu el. După moartea lui eu am știut: „acum a sosit timpul meu”. A fost timpul lui Dumnezeu, n-a fost decizia mea, ci a fost decizia lui Dumnezeu, ca acest ultim mesaj să fie dus în toată lumea. Fratele Branham a accentuat de 17 ori și a spus totul într-un mod clar: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Isus Hristos, tot astfel tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dumnezeu Și-a luat mesagerul, dar a lăsat mesajul. Noi avem acest mesaj. Și conform poruncii Dumnezeului celui viu noi purtăm și dăm mai departe acest mesaj al lui Dumnezeu în toată lumea. Și toți aceia care au urechi să asculte vor asculta ceea ce spune Bisericii Duhul.

Când corul a cântat această cântare minunată „înapoi la Scriptură!”, mi-am amintit că aceasta a fost cântarea noastră când am avut transmisiile la Radio Luxemburg începând cu anul 1967, timp de zece ani. Când mă gândesc că fratele Miskys a putut spune: „Noi am auzit aceste transmisii în Brazilia”! Frații din Moscova și din România au auzit acele transmisii.

Toți aceia care sunt din Dumnezeu vor înțelege și lucrurile greu de înțeles pe care le-a spus fratele Branham. Dar toți vor readuce aceste lucruri greu de înțeles în Cuvânt. Petru a scris despre lucrurile scrise de Pavel: *„În toate epistolele lui sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor”* (2 Pet. 3:16). Dar cine este din Dumnezeu nu răstălmăcește nimic; cine este din Dumnezeu nu este pe dos și nu întoarce nimic pe dos, ci primește totul așa cum este și o readuce în Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci niciun frate nu va întreba: „oare care este autoritatea valabilă pentru tine: «ceea ce este scris în Scriptură sau ceea ce este scris în predicile prorocului?»” Vă dați seama, eu să mă decid ce este mai important pentru mine? Cum pot întreba oamenii așa ceva? Ei sunt greșiți în mintea lor și nu sunt corecți în inimile lor. Este scris: *„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”* (Mat. 5:8). Mai întâi Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric, iar în Cuvântul Adevărului totul este prezentat și spus într-un mod clar. Chiar dacă nu este spus totul într-un verset biblic, este spus într-un alt verset biblic care completează. Tot astfel este situația cu predicile fratelui Branham. Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru harul mare și minunat pe care ni l-a dăruit nouă tuturor. El este bucuros să ne dea îndurarea Lui, și prin îndurarea Lui, în acest timp de îndurare noi ne putem reîntoarce la Cuvântul lui Dumnezeu.

Frați și surori, noi nu ne putem reîntoarce la ceea ce a spus un Augustin sau la ceea ce a spus cândva un alt om religios. Ci noi trebuie să ne întoarcem la ceea ce a spus Dumnezeu prin sfinții Săi proroci și apostoli și la ceea ce a fost scris ca și Cuvânt al lui Dumnezeu. Pavel a fost călăuzit să scrie: *„chiar dacă un înger din cer ar veni să vă*

propovăduiască o Evanghelie deosebită de cea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema (blestemat)!” (Gal. 1:8).

Noi nu mergem înapoi la ce a spus Ieronim sau Augustin, pe mine nu mă interesează ce au spus aceștia. Dar aici este un punct foarte important care ne întristează inimile, și anume că toată creștinătatea se întoarce la ceea ce a fost hotărât la Sinodul de la Niceea, Sinodul din Calcedon, ș.a.m.d. Toți se reîntorc la un Sinod sau la mai multe și spun: „aceasta este învățătura sau cartea Didahia”. În aceasta este scris: „dacă nu găsești apă caldă, poți să iei apă rece. Dacă nu poți boteza în apă, atunci să-i stropești puțin cu câteva picături”. Și toți spun că aceasta este învățătura apostolilor și că această carte numită „Didahia” ar fi învățătura celor doisprezece apostoli. Toți catolicii, toți protestanții, anglicanii, indiferent unde sunt ei, toți socotesc ca valabil conținutul acestei cărți. Gândiți-vă, o broșură care a fost scrisă în secolul al patrulea este datată ca fiind din primul secol și toți o susțin ca adevărată fiindcă este intitulată „învățătura celor doisprezece apostoli”. Învățătura celor doisprezece apostoli nu este scrisă într-o cărtică numită „Didahia”, ci este conținută în Cuvântul lui Dumnezeu. Noul Ierusalim are douăsprezece temelii și douăsprezece porți; acolo sunt scrise numele celor doisprezece apostoli și ale celor doisprezece patriarhi. Toți din Vechiul și Noul Testament, care au crezut din toată inima ceea ce a făgăduit și făcut Dumnezeu, toți aceștia vor fi împreună în noul Ierusalim, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov; vor sta la aceeași masă cu toți credincioșii și sfinții desăvârșiți și vor serba Cina împreună cu Domnul nostru.

Frați și surori, eu îmi permit să spun că noi nu suntem împotriva altora și nu ne amestecăm în religie și politică. Dar este o durere mare în inimile noastre fiindcă toată lumea este dusă în eroare. Cine poate să suporte aceasta acum când trăim atât de aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos? Acest lutheran a spus: „noi ne putem închipui ca papa să fie conducătorul nostru”. Toți se întorc la Roma, dar noi ne întoarcem la Ierusalim, căci așa este scris: „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, Cuvântul Domnului*” (Mica 4:2). Pavel a scris în scrisoarea către evrei: „*V-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc...*” (Evrei 12:22).

Frați și surori, eu nu știu dacă putem înțelege totul, și anume ce har mare ne-a dăruit Dumnezeu, ca să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu, la Dumnezeu, la descoperirea lui Isus Hristos, ca să fie posibilă această întoarcere și să putem crede din toată inima noastră, așa cum este scris în Scriptură.

Cu privire la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, noi toți știm ce este scris. Domnul nostru va reveni în același mod cum a fost înălțat în cer. Așa este scris în Fapte 1 de la vers. 9 la 11. Ce putem face noi cu toate învățăturile că „Domnul ar fi venit deja” și cu toate celelalte învățături false? Pe noi ne doare acest fapt. Dacă oamenii sunt de o altă părere și nu se referă la fratele Branham mai este cumva, dar dacă ei vestesc învățături false și se referă la fratele Branham atunci cu atât mai mare este durerea noastră. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu de fiecare dată pentru harul nespus de mare pe care El ni l-a dăruit, pentru că putem crede și am fost readuși pe tărâmul descoperirii Lui. Noi avem un respect deosebit față de Cuvântul Lui descoperit. Venim cu respect înaintea Dumnezeului celui viu și ascultăm Cuvântul Lui, iar acesta ne-a fost și ne va fi descoperit prin Duhul lui Dumnezeu.

Doresc să citesc două versete biblice care ne întristează puțin. În Ioan 12 este scris ceva ce ne întristează pe noi toți. Ioan 12:37: *„Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El”*. Trebuie să vă închipuiți odată lucrul acesta. Acolo este Domnul personal în mijlocul lor, face semne și minuni în mijlocul poporului Său, ceva ce n-a mai fost înainte și totuși ei nu credeau în El. El a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Cum am reamintit deseori din Lc. 19, Domnul nostru a mers pe muntele Măslinilor, a plâns; și a spus: *„Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripă, și n-ați vrut!”* (Lc. 13:34). Dumnezeu să dăruiască mult har ca acest lucru să nu se împlinească în viețile noastre. Ci noi toți să facem parte din rândul acelor care au auzit Cuvântul lui Dumnezeu și l-au primit din toată inima. Să nu ne uităm la lucrurile care se văd sau se aud, ci întotdeauna să ne uităm la Dumnezeul cel viu care S-a descoperit în Domnul nostru Isus Hristos.

Ioan 12:37: *„Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, totuși ei n-au crezut în El”*. Vers. 38-41: *„ca să se împlinească vorba, pe care*

o spusese prorocul Isaia: «Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Și cui a fost descoperită puterea brațului Domnului?» De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis: «Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.» Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El”.

Ambele lucruri au fost spuse dinainte prin prorocul Isaia, și anume că aceia care vor crede vor vedea totul duhovnicește; și toți aceia care susțin că ar vedea, vor fi orbiți. Ei n-au recunoscut împlinirea Scripturii fiindcă au rămas în vechile lor tradiții. Toți aceia care au rămas în sinagogile lor sau în Templu, au rămas în ceea ce au fost. Dar toți aceia care au venit la Iordan, care au venit la Ioan Botezătorul, toți aceia care au ieșit la Ioan și au ascultat mesajul dat prin acest bărbat al lui Dumnezeu, acestora le-au fost deschiși ochii și inimile ca să înțeleagă că aceea era împlinirea Scripturii: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*” (Mal. 3:1a). Și doar cine a acceptat și a primit această slujbă a lui Ioan Botezătorul a putut primi și înțelege și slujba Domnului nostru Isus Hristos. Toți ceilalți au rămas în învățăturile lor, în sinagogile lor, și în răstălmăcirile lor, n-au recunoscut ziua cercetării din partea Domnului Dumnezeului nostru și n-au putut vedea împlinirea profeției biblice.

Oare este astăzi o altă situație? Putem compara noi timpul nostru cu timpul despre care am citit? Toți care au rămas în religiile lor sunt și astăzi acolo. Dar toți aceia care au ieșit afară, conform făgăduinței: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și abia după aceea vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*” .

Subliniem acest lucru încă o dată. Toți aceia care au rămas sub învățăturile fariseilor și preoților au rămas în tradițiile lor și au refuzat ziua îndurării lui Dumnezeu. Toți aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu au ieșit în număr mare la Iordan, au ascultat predica lui Ioan, s-au pocăit și au fost botezați în Iordan. De aceea Ioan Botezătorul a putut spune cu toată siguranța: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11). Toți aceia care au rămas în

sinagogi, care n-au avut niciun interes să-l asculte pe Ioan Botezătorul au rămas unde au fost, în tradiția lor, și au refuzat ziua îndurării lui Dumnezeu. De aceea Domnul Isus a plâns: „*Ierusalime, Ierusalime...*”.

Același lucru îl spunem și astăzi: cine a găsit astăzi har înaintea lui Dumnezeu acela nu rămâne mai departe în tradițiile sau învățăturile religioase care au fost transmise din generație în generație. Cine ascultă și crede astăzi, acela crede așa cum este scris în Scriptură. Cine crede cum este scris în Scriptură acela se întoarce la original, fie că este vorba de tema dumnezeirii, a botezului sau tema Cinei. Cu toate temele ne reîntoarcem la Scriptură, la ceea ce ne este spus în Vechiul și Noul Testament.

Pe mine mă bucură următorul lucru. În Evanghelia lui Ioan mai avem un loc unde este scris despre frații Domnului nostru, care și ei, la început n-au putut să creadă. Acest lucru este scris în Ioan 7:5: „*Căci nici frații Lui nu credeau în El*”.

Domnul nostru a zis: „*Voi vesti (descoperi) Numele Tău fraților mei*” (Ps. 22:22). Aceasta este în sfera duhovnicească. Dar aici este vorba de frații de trup ai Domnului, fiii Mariei; cu toate că Domnul nostru n-a fost Fiul Mariei, ci El a fost Fiul lui Dumnezeu. Dar toți ceilalți pe care i-a născut Maria erau fiii Mariei. Acum vine lucrul minunat: a fost o perioadă scurtă când ei n-au putut crede în El, dar când s-a împlinit timpul ei au crezut. Acest lucru este scris în Fapte 1:14: „*Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui*”. Așadar a existat o perioadă când ei n-au putut crede, dar după aceea ei au ajuns la această credință minunată, și ei, de asemenea au fost prezenți și au trăit Cincizecimea, au trăit botezul cu Duhul Sfânt, au trăit puterea lui Dumnezeu descoperită în mijlocul lor.

Dacă există astfel de oameni în mijlocul nostru care au încă unele probleme ca să creadă, Dumnezeu să vă dăruiască același har pe care l-a dăruit și fraților lui Isus. Chiar dacă ați avut probleme în trecutul vostru ca să credeți din toată inima fiecare Cuvânt, astăzi Dumnezeu să vă dăruiască și vouă harul Său. Eu doresc ca voi să fiți de față când Duhul Sfânt se va coborî și când Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea Lui pe acest pământ. Vă spun, toți aceia care au crezut mesajul

lui Ioan au fost adunați mai târziu în Ierusalim. Au fost câteva mii; mai întâi au fost trei mii, în următorul capitol este vorba de cinci mii care au fost adăugați Bisericii. La început au venit mase mari.

Eu sunt convins că Dumnezeu va chema afară, și prin lucrarea Lui supranaturală va binecuvânta în mod deosebit așa cum n-a mai fost niciodată pe pământ. Noi vom trăi o restituire în dublă măsură. Și chiar dacă a fost o perioadă în viețile noastre când n-am putut crede din toată inima noastră, cu noi toți să se împlinească ca începând de acum să putem crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, să credem din toată inima fiecare făgăduință, astfel ca noi să avem parte de lucrarea lui Dumnezeu. În această legătură trebuie să subliniez: cine trece pe lângă mesajul lui Dumnezeu din timpul acesta va rămâne mai departe sub influența învățăturilor religioase. Dar cine va accepta această vestire va fi învățat de Dumnezeu și va fi călăuzit în tot Adevărul.

Doresc să citesc un verset din Filipeni. Dumnezeu este îndurător, este milos și tuturor celor ce Îl caută El le dăruiește harul Său. Fil. 3.12-15: *„Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus”. Și acum: „Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus”*. Noi toți care avem această țintă în fața ochilor noștri: *„Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți care suntem desăvârșiți; și dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință”*.

Este posibil ca unii dintre cei noi veniți să gândească altfel. Noi nu judecăm pe nimeni, dar accentuăm că Dumnezeu vă va dăruia claritate prin vestirea Cuvântului adevărat. Abia după aceea părerile noastre vor înceta și apoi vom mărturisi doar ceea ce a mărturisit Dumnezeu în Cuvântul Său. Căci așa este scris. Pavel a spus-o cu toată sinceritatea: *„Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte...spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus...și dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință”*.

Frați și surori, și acest verset biblic este foarte prețios. Nu printr-o discuție despre păreri diferite. Ci noi suntem convinși doar prin Cuvântul Dumnezeului Celui viu. Claritatea nu vine prin discuții, ci claritatea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt care ne luminează și ne descoperă Cuvântul lui Dumnezeu.

Vă rog frumos primiți lucrurile acestea în inimile voastre! Dacă mai există păreri diferite pe ici pe colo, în special în mijlocul fraților slujitori...Spun lucrul acesta cu durere în inima mea. Frații slujitori au cele mai mari probleme cu persoana lor proprie, în special atunci când ei doresc să fie ceva sau cineva, vor să aibă o trimitere cum are fratele Frank sau altcineva. Nu! Părerile proprii se descoperă atunci când oamenilor încă nu le-a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod desăvârșit. Fiți cinstiți! Este în mijlocul nostru doar un singur om care este de altă părere despre Cuvântul lui Dumnezeu? Nu și iarăși nu! Gândul lui Hristos să locuiască în noi toți. Așa cum a fost la început, noi suntem o inimă și un suflet, fiecare respectă același Cuvânt al lui Dumnezeu. Așa cum este scris, dacă cineva este de o altă părere, Dumnezeu să-l lumineze în acea privință. Rugați-L pe Dumnezeu, ca El să vă dea claritate, rugați-L pe Dumnezeu ca El să vă dea răspunsul Lui. Nu vorbiți cu fratele cutare sau cutare. Toți frații pot să dea diferite răspunsuri.

Durerea mea cea mai mare este în legătură cu răstălmăcirea celor șapte tunete din Apoc. 10, pentru faptul că acești frați nu știu cum a fost făcută această afirmație de 77 de ori și care au fost gândurile bărbatului lui Dumnezeu. Eu am fost împreună cu fratele Branham în decembrie 1962. El m-a rugat să predic în locul lui în orașul Los Angeles și într-o biserică din Port Oregon, California și la o adresă din Edmonton pe care mi-a dat-o fratele Branham. Această trăire pe care a avut-o fratele Branham în 28 februarie 1963 a întrecut tot ce văzut și trăit el până atunci. Acolo a avut loc o furtună puternică și un cutremur. Stâncile și pietrele s-au prăbușit și s-au prăvălit la vale, vârfurile pomilor au fost retezate. Șapte bubuituri ca de tunet au cutremurat pământul. Fratele Branham a fost luat în acel nor supranatural și a spus: „Al șaptelea înger care stătea la dreapta mea a fost acela care mi-a vorbit: «Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit timpul

deschiderii celor șapte peceti»”. În anul 1968 am văzut cu ochii mei vârfurile copacilor care au fost rupte și pietrele care s-au rostogolit în vale. De la început am fost într-o legătură directă cu lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru. Eu știu ce a vrut să spună fratele Branham când a spus: „în aceste șapte tunete se află credința de răpire”. Fiindcă aceste șapte tunete au fost în legătură cu deschiderea celor șapte peceti, fratele Branham a putut spune: „în aceste șapte peceti a fost descoperit tot ce a fost spus prin aceste șapte tunete”. Dacă ne întoarcem la Sfânta Scriptură atunci putem spune: dacă cineva este de o altă părere atunci să se roage lui Dumnezeu ca El să aducă corectura. Pentru noi corectura dumnezeiască este cel mai mare lucru.

Este scris în Apoc. 10, că abia atunci când Domnul Se va arăta ca Înger al Legământului; nu ca Mire, nu ca Fiu al omului, când va ședea pe tronul slavei Sale și va judeca toate popoarele. Ci atunci când Domnul, ca Înger al Legământului, ca Proprietarul de drept, ca Creator al tuturor lucrurilor, Se va coborî și va pune un picior pe mare și celălalt pe uscat, Își va ridica dreapta Lui și va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor că nu va mai fi nicio zăbavă, abia atunci cele șapte tunete din Apoc. 10 se vor descoperi și vor vorbi. Toate discuțiile despre cele șapte tunete n-au niciun rost. De fapt au menirea de a-i duce în eroare pe oameni. Apoi un bărbat vine și spune: „Cele șapte tunete sunt șapte mesageri ai lui Dumnezeu”. El s-a găsit pe țel și s-a prezentat, iar pe ceilalți i-a mai căutat, dar acum el nu mai este, a murit. Acest om a fost un prieten al fratelui Branham. Noi n-avem nimic de-a face cu aceste răstălmăciri. Ci fundamentul nostru este Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi putem spune prin dragoste, dacă cineva este de altă părere, aceluia să-i fie descoperit de Dumnezeu Însuși. Toate descoperirile care vin de la Dumnezeu sunt conținute în Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu descoperă doar Cuvântul Lui sfânt. Cine dorește s-o știe corect, acela să citească în Daniel 12 începând cu vers. 7, fiindcă deja începând cu Vechiul Testament, Domnul a ridicat ambele mâini și a jurat pe Cel veșnic, că vor mai fi o vreme, două vremi și jumătate de vreme. Luați Vechiul Testament, luați Noul Testament, credeți ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său sfânt. În Vechiul Testament El a

putut ridica ambele mâini. În Noul Testament El ridică doar dreapta Lui fiindcă în mâna stângă avea deja Cuvântul descoperit, în mâna stângă avea cârticica, a fost descoperirea. După deschiderea celor șapte peceți Cartea descoperită era în mâna Lui stângă. Cartea era deschisă, de aceea El a putut ridica doar mâna dreaptă. Prin acest fapt noi știm că totul se va întâmpla după deschiderea peceților, atunci când Domnul Se va coborî ca Înger al legământului.

Nu știi cât de important este acest lucru pentru voi, dar pentru mine în acești 55 de ani care au trecut, zi și noapte, fie am zburat, am scris sau am fost undeva pe drum, eu am avut un singur scop și o singură țintă în ultimii 55 de ani din viața mea. Restul nu a contat. Eu am avut un singur scop: Cuvântul prețios, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, ultimul mesaj să fie purtat în toată lumea. De aceea eu simt această mare durere din pricina tuturor răstălmăcirilor, încurcăturilor și înșelăciunilor care se vestesc în stânga și-n dreapta.

Prin dragoste permiteți-mi să vă spun și următorul lucru. În multe orașe există mai multe biserici. Dar conform Cuvântului, în fiecare oraș trebuie să existe o singură biserică, doar o singură biserică care crede așa cum spune Scriptura. Puteți merge din biserică în biserică și veți observa că toți au răstălmăcirile și crezurile proprii. Dar Pavel s-a adresat doar unei singure biserici din Efes, unei singure biserici din Colose, unei singure biserici din Filipi; nu la trei sau patru biserici din același oraș. Întotdeauna el s-a adresat doar unei singure biserici din orașul respectiv.

Dragii mei, a sosit timpul când trebuie să luăm în serios și acest lucru și să ne verificăm cu sinceritate. Și dacă cineva este de altă părere să se lase învățat de Dumnezeu prin Cuvântul Lui cel sfânt și adevărat. Dacă un frate spune: „doar și eu am dreptul să înființez o biserică în acest oraș”, atunci astfel de oameni nu sunt întregi la minte fiindcă ei nu știu deloc ce spun. Însuși Domnul decide. Este scris: *„El a pus în Biserică”*. Nu dacă cineva vine și spune: „Ah, acum și eu îmi deschid o biserică”! Opriți-vă! Încetați! Întoarceți-vă la Dumnezeu! Întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu! Cine are o altă părere diferită de ceea ce este scris în Scriptură, aceluia să-i fie descoperit prin harul lui Dumnezeu și să se lase corectat.

Mai avem câteva cuvinte prețioase în Efeseni, unde Pavel a spus unele lucruri minunate și a pus pe sfeșnic Cuvântul descoperit. Efes. 3:2-5: *„Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi. Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care vă scrisesei în puține cuvinte. Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul”*. Minunat!

Mai înainte n-a fost descoperit, dar acum a fost descoperită apostolilor și prorocilor, prin harul lui Dumnezeu. În aceasta, prin harul lui Dumnezeu, noi putem spune același lucru. Apoi avem un verset din Fil. 1; noi ne-am referit deja la Filipeni, în ce mod a binecuvântat și a folosit Domnul Dumnezeu pe acest bărbat al lui Dumnezeu.

Citim din Fil. 1:9-10: *„și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*. Pavel a vrut ca toți credincioșii să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu fără pete și fără zbârcituri și în ziua lui Hristos să nu fie dați de rușine. Noi toți să putem rezista împreună înaintea lui Dumnezeu, fiindcă El ne-a primit, ni S-a descoperit, ne-a dăruit harul Său și noi am I-am permis să ne corecteze. Am putea merge din capitol în capitol, de exemplu în Col. 3. În întreaga Scriptură găsim lucruri minunate, fie că este vorba de corectare, mângâiere, învățătură, în întregul Cuvânt găsim lucruri minunate.

Dar acum citim din Col. 3:12: *„Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare”*. Spuneți în inimile voastre: „O, iubite Domn, Te rog dăruiește-mi toate lucrurile pe care le aștepti de la mine. Eu nu pot s-o fac de la mine, dar Te rog dăruiește-mi-o!

În versetul următor este scris: *„Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi”* (vers. 13). Și acesta este un lucru important. Cine dorește să primească iertare de la Domnul

acela trebuie ca mai întâi el să ierte. Dacă noi nu ne putem ierta unul pe altul, atunci Domnul nu ne poate ierta pe noi. Totul formează o unitate dumnezeiască. Doar dragostea desăvârșită poate intra în slavă.

Putem citi mai departe în Col. 3:14: *„Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii”*.

„O, dragostea lui Dumnezeu deplină din vechime este atât de nouă!”, spune o cântare germană. Înapoi la Scriptură, înapoi la Dumnezeu, înapoi la început, înapoi la o viață care este plăcută lui Dumnezeu!

În următorul verset este scris: *„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători”* (vers. 15). Noi dorim să fim recunoscători și mulțumitori pentru tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu.

Citim și vers. 16-17: *„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră...”*. Aleluia!

Cântați-I lui Dumnezeu, lăudați-L, mulțumiți-I cu cântări duhovnicești. Fiți plini de mulțumire în inima voastră. Dumnezeu să ne dăruiască această laudă și mulțumire în inimile noastre. Nu o laudă de felul: „Ah! O, Doamne, de ce așa și așa...?”! Ci Dumnezeu să ne dăruiască niște inimi mulțumitoare și bucuraoase, astfel ca mulțumirile noastre să ajungă la tronul lui Dumnezeu”. Dumnezeu a făcut lucruri mari în noi și în viețile noastre. Noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci privim la cel Nevăzut ca și când L-am vedea deslușit.

Col. 3:17: *„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl”*. Minunate și adevărate Cuvinte ale lui Dumnezeu pentru noi!

Haideți să cuprindem ceea ce am vrut să spunem și am spus astăzi. Privim înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu. Fiecare din noi știe de o zi în viața lui proprie în care i-a apărut lumina, perdeaua a fost dată deoparte, când ochii noștri au fost deschiși și îndreptați spre Cuvântul lui Dumnezeu și spre lucrurile pe care Dumnezeu le-a făgăduit în Cuvântul Său, când toți am primit siguranța că toate făgăduințele, în Dumnezeu, sunt «Da» și «Amin» și că noi toți, prin

harul lui Dumnezeu, am putut deveni copii ai lui Dumnezeu; așa cum este scris, noi care am primit Cuvântul făgăduinței vom și trăi împlinirea acestor făgăduințe. Așa cum am subliniat, toți aceia care în timpul în care au trăit, au găsit har înaintea lui Dumnezeu... Chiar și în trezirile trecute, în fiecare trezire Dumnezeu a dăruit un har nou și oamenii nu s-au oprit, ci au înaintat duhovnicește. Tot așa s-a întâmplat cu noi. Noi am auzit, am primit și am crezut acest ultim mesaj.

Haideți s-o accentuăm încă o dată. Ioan Botezătorul trebuia să pregătească calea pentru Domnul. Așa cum este scris în Lc. 1:16-17: „...*ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”. Aceasta a și făcut-o. Aceasta este porunca și scopul lui Dumnezeu pentru acest timp. Mesajul Cuvântului lui Dumnezeu cu tot ce aparținea de această vestire și ce a fost scris în Cuvânt trebuia să se îplinească. Dar poate să se îplinească cu noi doar dacă noi o credem, o primim și abia după aceea o putem și trăi.

Noi o putem spune de fiecare dată: cu siguranță oamenii care au ascultat atunci mesajul, au auzit și glasul premergătorului: „*eu vă botez cu apă, dar...*”. Aici este și esența. Frați și surori, noi putem vesti Cuvântul despre salvare, dar doar Domnul poate să salveze. Noi putem vesti Cuvântul despre vindecare, că în rănile Lui noi am fost vindecați. Dar doar Domnul Dumnezeu poate dovedi Cuvântul Său în noi care credem acest Cuvânt din toată inima noastră. Tot astfel este situația și cu mesajul. Așa cum am spus deja, cine a crezut vestirii noastre? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?

Cu inimi mulțumitoare vedem că Dumnezeu are poporul Său, ceata răscumpărată prin Sânge pe tot pământul, în toate popoarele, limbile și în toate națiunile. Așa cum există denominații și direcții diferite, tot astfel în toată lumea există Mireasa Mielului, aceia care fac parte din acest grup care va avea parte de prima înviere, aceia care acum ascultă ultimul mesaj, îl cred și permit să fie pregătiți pentru revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Încă o dată. Dacă este cineva în mijlocul nostru care este de altă părere, Dumnezeu să v-o descopere, El să vă descopere că acum noi trăim într-o perioadă cu totul deosebită, în care niciunul nu poate crede ce vrea și cum vrea, ci noi toți trebuie să fim una în credință și

împreună să trăim desăvârșirea lucrării lui Dumnezeu și a tuturor lucrurilor pe care El le-a făgăduit. Domnul are o Biserică pe care a spălat-o în Sângele Mielului, pe deplin mântuită, deplin eliberată.

Toți aceia care încă n-au fost botezați biblic, astăzi au această posibilitate. Este important și ceea ce este scris în Mar. 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*”. Așa a spus-o Domnul nostru și așa o putem da mai departe într-un mod serios. Cine crede trebuie să fie și ascultător și să facă ceea ce este scris în Scriptură. Noi credem așa cum este scris în Scriptură: „*Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez*” (Ef. 4:5). Acest singur Domn a murit pentru noi, și acest singur botez are loc în Singurul Nume în care S-a descoperit ca Tată în Fiul, și prin Duhul Sfânt în Biserica Lui. De aceea și este scris: „*Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”. „Tată” este un titlu; „Fiu” este un titlu, dar care este Numele? Domnul nostru a spus: „*Am făcut cunoscut (am descoperit) Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*” (Ioan 17:6). Un Nume care este mai presus de orice Nume. Îi mulțumim Domnului fiindcă și în această legătură am primit o înțelegere corectă. Nu este de folos niciunui om să spună: „Domnul Isus a zis..., Domnul Isus a zis...”. Noi am înțeles corect ce a spus Domnul nostru Isus în Mat. 28:19. De asemenea, Petru și Pavel și toți ceilalți apostoli au înțeles botezul corect și anume că botezul trebuie să aibă loc *în Numele Domnului Isus Hristos*. Din momentul nașterii Bisericii din ziua Cincizecimii, pretutindeni botezul a avut loc în același Nume al Domnului nostru Isus Hristos. De aceea și noi în acest loc botezăm într-un mod biblic, *doar în Numele Domnului Isus Hristos*. Dacă sunt unii în mijlocul nostru care doresc să fie botezați au această posibilitate astăzi după adunare. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze prin harul Său mare, să dăruiască fiecăruia înțelegerea corectă și să fie cu noi. Amin. Haideți să ne ridicăm.

Frați și surori, astăzi este vorba ca toți aceia care încă au păreri deosebite, diferite, să le aducă la crucea Domnului, să le aducă la Cel răstignit. Noi toți să renunțăm la toate răstălmăcirile, să le uităm și să-I cerem iertare lui Dumnezeu. Frați și surori, abia atunci când noi, prin Duhul și sub Sânge, vom deveni o inimă și-un suflet, o unitate în

Cuvântul lui Dumnezeu, abia atunci Duhul lui Dumnezeu poate să lucreze într-un mod puternic în mijlocul nostru. Și așa cum am citit în Cuvântul de introducere, harul lui Dumnezeu încă nu s-a terminat, Dumnezeu are plinătatea. Noi am primit plinătatea în El. Dar vă rog frumos nu fiți încăpățânați, nu plecați încăpățânați din locul acesta! Ci plecați-vă, smeriți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu. În cadrul mesajului lui Dumnezeu nu există diferite direcții. În Mesaj și în Cuvântul lui Dumnezeu există doar o singură direcție. Dar în afara Cuvântului lui Dumnezeu, în afara mesajului divin există multe direcții. Vă rog frumos să părăsiți aceste direcții omenești și să vă întoarceți la Dumnezeu, să respectați Cuvântul lui Dumnezeu! Acest Cuvânt să-l găsiți în mesaj și mesajul să-l găsiți în Cuvânt. Să fiți una între voi, dar în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu. Abia după aceea va veni peste noi toți binecuvântarea lui Dumnezeu.

Acum doresc să vă întreb. Vă rog frumos să ne plecăm capetele, dar inimile să ne fie larg deschise. Cine mai are o părere proprie vă rog veniți astăzi la Domnul. Deja atunci Pavel a scris: „Dacă cineva este de o altă părere atunci Dumnezeu să i-o descopere”. Pe Dumnezeu Îl putem găsi doar în Cuvântul Său și în nicio părere proprie. În toate răstălmăcirile este doar Dușmanul. Această adunare să aibă un scop: astfel ca toți să respecte Cuvântul lui Dumnezeu, fie de către cei ce sunt aici prezenți sau aceia din cele peste 170 de țări care sunt în legătură directă prin internet.

O, Dumnezeule ceresc, fie-Ți milă de toți, descoperă-Ți prezența Ta, lucrează într-un mod minunat astfel ca noi toți să părăsim părerile noastre, să le îngropăm! Noi să murim împreună cu Tine și să înviem împreună cu Tine la o viață nouă, astfel ca gândul lui Hristos să fie în noi toți. Iubite Domn, eu pretind ca prin acest ultim mesaj Mireasa Mielului să fie chemată afară, să fie curățată, sfințită și pregătită pentru revenirea Mirelui.

Iubite Domn, fecioarele înțelepte cred doar Cuvântul lui Dumnezeu în original și nu au răstălmăcirii și părerii proprii. Ci ele se supun doar Ție. Și în toate orașele, în toate popoarele, rânduiala dumnezeiască să existe în mijlocul adevăraților credincioși, a celor care susțin că cred mesajul divin adevărat.

Iubite Domn, pentru Tine va fi gătit un popor bine pregătit, fără pete și fără zbârcituri. Frați și surori, sunteți voi de acord cu această veste? Amin. Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis în toți aceia care îl cred și îl primesc. Amin.

Eu îmi permit să spun: să nu existe nimeni astăzi, aici sau într-un alt loc în toată lumea, care să-și spună: „eu îmi păstrez părerea mea”. Astăzi să fie acea zi pe care Domnul a făcut-o pentru noi, în mod deosebit pentru toți frații slujitori, și toți să vestească și să împartă doar hrana biblică duhovnicească și masa Domnului să rămână curată și sfântă. Doar Cuvântul lui Dumnezeu să fie vestit. Căci cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Câți s-au decis ca să trăiască doar pentru Domnul? O, Doamne Dumnezeule atotputernic, toată Biserica, toată Mireasa Mielului să-Ți fie dedicată Ție. Îți mulțumim că am putut să fim sub Sângele Tău, că am primit iertarea desăvârșită, har și mântuire. Îți mulțumim că noi putem fi găsiți în Cuvântul Tău și să fim sfințiți prin voia Ta. Căci fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. Îți mulțumim că Tu dăruiești pecetluirea cu Duhul Sfânt celor ce sunt ai Tăi. Ție, Dumnezeului atotputernic Îți aducem cinstea, lauda și rugăciunile noastre pentru biruința de pe Golgota, pentru biruința pe care Tu ne-ai dăruit-o nouă. A Ta este puterea, lauda și slava în vecii vecilor. Aleluia! Amin.